

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/14/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010447
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1612010447.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a členiek JUDr. Ľudmily Králikovej a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému N. L., stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného N. L. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/69/2012 zo dňa 10.11.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.03.2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

N. L., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom T. pod H. č. XXX

u k l a d á

podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods.1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba podmiennečného odsúdenia v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/69/2012 zo dňa 10.11.2014 bol obžalovaný N. L. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 02.10.2011 v čase o 17.00 hod. po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s koncentráciou od 1,24 až 1,4 g/kg (‰) alkoholu v krvi viedol osobné motorové vozidlo zn. A. G., EČ: R po štátnej ceste II/XXX v smere D. - C., kde v kilometri 7,1 neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, po prejení pravotočivej zákruty prešiel s vozidlom do protismeru a ľavou časťou vozidla narazil do ľavej časti protiidúceho vozidla zn. F. K., EČ: D vedeného poškodeným B. A., ktorý v dôsledku zrážky utrpel otras mozgu, pomliaždenie hlavy a mnohopočetné rezné rany na tvári, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní 10 dní a spolujazdci poškodený H. A. utrpel pomliaždenie hrudníka s dobou liečenia 10 dní a G. A. utrpela komplikovanú drtenú zlomeninu pravej ramennej kosti s posunom úlomkov a pohmoždenie hrudníka, zranenia ktorej si vyžiadali operačný zákrok a následné liečenie v trvaní minimálne 3 mesiace, pričom po dopravnej nehode bol obžalovaný podrobený dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu s výsledkom 0,48 mg/l.

Súd I. stupňa obžalovaného N. L. podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/, písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3, § 41 ods. 1 Tr. zák. odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola H. Q. D., a.s. R., G. XX, IČO: XX XXX XXX odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.11.2014 na č.l. 284 odvolanie obžalovaný N. L., ktoré odôvodnil samostatným podaním dňa 25.11.2014 na č.l. 286-288. V úvode najskôr veľmi podrobne poukázal na výrok napadnutého rozhodnutia. Následne uviedol, že súd I. stupňa postupoval v rozpore so zákonnými ustanoveniami, keď mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom odvolateľ má za to, že boli splnené všetky podmienky aspoň na podmienečné odloženie trestu a určenie skúšobnej doby. Uložený nepodmienečný trest je neprimerane prísny a nevystihuje nebezpečnosť konania obžalovaného a navyše od spáchania skutku uplynulo viac ako 3 roky, počas ktorých obžalovaný rovnako ako predtým viedol riadny život, tak že sa v tomto prípade stráca akýkoľvek prevýchovný charakter uloženého trestu. Obžalovaný skutok oľutoval, komunikoval s poškodenými, snažil sa odstrániť dôsledky svojho konania, ako aj poskytoval všetku súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní. Odvolateľ poukázal taktiež na vyskytnutie choroby-sporiázy, ktorá je v tomto čase v pokročilom štádiu a musí absolvovať pravidelne niekoľkotýždňové liečby. V ďalšom poukázal na § 34 nasl. Tr. zák., ktorými sa súd I. stupňa neriadil a odvolateľ veľmi podrobne poukázal na niekoľko činiteľov, ktoré sa podpísali pod dopravnú nehodu a ktoré aj podrobne citoval. Následne podrobne rozviedol úvahy o správnosti uloženia podmienečného trestu spolu so zákazom činnosti a poukázal na skutočnosti, ktoré majú význam pre jeho uloženie. Záverom odvolateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a trestné stíhanie podľa § 282 ods. 1 Tr. por. s primeranou skúšobnou dobou podmienečne zastavil, alternatívne uložil podmienečný trest odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 18.11.2014 na č.l. 285 odvolanie okresný prokurátor, ktoré odôvodnil samostatným podaním dňa 16.01.2015 na č.l. 297-298. V úvode najskôr veľmi podrobne poukázal na výrok napadnutého rozhodnutia. Následne uviedol, že s rozhodnutím súdu I. stupňa v otázke uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 18 mesiacov sa nestotožňuje. Okolnosti posudzovaného prípadu svedčia o nezodpovednom a ľahkovážnom prístupe obžalovaného, keď si za volant sadol pod vplyvom alkoholu, vedenie vozidla nezvládol, prešiel z neznámych príčin do protismeru, čím zapríčinil kolíziu s oproti idúcim vozidlom zn. F. K., do ktorého narazil av dôsledku porušenia týchto povinností došlo k vážnemu poškodeniu zdravia spolujazdkyne vo vozidle zn. F. K. G. A.. Odvolateľ má za to, že porušenie tak závažných právnych predpisov je trest

zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 18 mesiacov neprimerane prísny. Len trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov vo vyššej výmere, popri treste odňatia slobody, bude splnená požiadavka zabezpečenia dostatočnej ochrany spoločnosti pred páchatelom a vytvoria sa podmienky na jeho prevýchovu, aby sa v budúcnosti obdobného nezodpovedného správania vyvaroval. V závere odvolateľ poukázal na zrejmu chybu v roku 1911.

Na verejnom zasadnutí dňa 26.03.2014 zástupkyňa Krajskej prokuratúry Bratislava poukázala na skutočnosť, že obžalovaný spáchal predmetný skutok pod vplyvom alkoholu a preto navrhla, aby mu bol sprísnený trest zákazu činnosti aj s poukazom na spôsobený následok a napokon odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť.

Obhajca obžalovaného G.. D. H. zotrval na dôvodoch písomne vypracovaného odvolania a navrhol, aby súd zrušil výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a uložil obžalovanému podmiennečný trest odňatia slobody.

Obžalovaný N. L. uviedol, že ho to strašne mrzí.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného N. L. a okresného prokurátora sú dôvodné.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Úvodom odvolací súd poznamenáva, že predmetná trestná vec bola už dva krát predmetom odvolacieho konania, pričom súd I. stupňa sa napokon riadil pokynmi odvolacieho súdu a tieto a splnil.

Okresná prokuratúra Malacky dňa 27.11.2012 pod sp. zn. 1Pv 374/111 podala na obžalovaného N. L. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 257 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.05.2013 učinil obžalovaný N. L. vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t.j. že je vinný. Následne na otázky uvedené v § 333 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. odpovedal áno. Napokon po návrhu prokurátora súd I. stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného a zároveň vyhlásil, že sa dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný priznal, nevykoná. Napokon súd I. stupňa vyhlásil vyššie uvedený napadnutý rozsudok.

Odvolanie obžalovaného N. L. pôvodne smerovalo aj proti výroku o vine, aj voči výroku o treste, avšak na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného modifikoval podané odvolanie len proti výroku o treste. Okresná prokuratúra podala odvolanie len proti výroku o uložení trestu zákazu činnosti, takže odvolací súd bol viazaný revíznym princípom podľa § 317 ods. 2 Tr. por. a preskúmať len výrok o treste.

Súd I. stupňa vo veci zákonným spôsobom vykonal potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a tieto vyhodnotil v súlade s § 2 ods. 12 Tr.por. získané zákonným spôsobom a podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, ako aj v ich celkovom súhrne.

S poukazom na ustanovenie § 317 ods. Tr. por. si odvolací súd v celom rozsahu osvojil odôvodnenie napadnutého rozsudku a odkazuje na jeho príslušnú časť bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Čo sa týka výroku o treste, odvolací súd tento preskúmal a zistil, že súd I. stupňa pri jeho ukladaní pochybil v nasledujúcom smere:

Súd I. stupňa pri ukladaní trestov nerešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a ich druh a výmery určil v rozpore s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Správne postupoval súd I. stupňa, keď v súlade s § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný viedol riadny život a § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že sa obžalovaný k spáchanej trestnej činnosti doznal a úprimne ju oľutoval.

Pozornosti odvolacieho súdu však neuniklo pochybenie súdu I. stupňa, ktorý nezohľadnil existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti pre ktorú je stíhaný. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozhodnutie publikované v ZSP 8/2014, z obsahu ktorého vyplýva, že ak obžalovaný učiní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a takéto vyhlásenie je následne prijaté, možno v danom prípade uznať existenciu poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n/ Tr. zák., čo napokon odvolací súd aj učinil. Priťažujúca okolnosť bola zistená jedna a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., t.j. že obžalovaný spáchal dva trestné činy.

Z uvedeného teda vyplýva, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 3:1, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica základnej trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu.

Keďže obžalovaný N. L. spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., základná sadzba je daná rozpätím 1 až 5 rokov a pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., základná sadzba je daná rozpätím až na jeden rok, z čoho vyplýva záver, že najprísnejšou trestnou sadzbou je 1 až 5 rokov. Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa mu horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody znižuje o jednu tretinu na sadzbu 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Je treba jednoznačne prisvedčiť dôvodom odvolania obžalovaného, že trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov uložený súdom I. stupňa so zaradením do ústavu pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia neprímerane prísny a uložený v rozpore s kritériami uvedenými v § 34 Tr. zák. Predovšetkým je potrebné poukázať na doterajšiu bezúhonnosť osoby obžalovaného, ktorý nebol doposiaľ vôbec súdne trestaný a žije riadnym životom. K spáchaniu prejednávanej trestnej činnosti sa doznal a svoje konanie aj úprimne oľutoval, v EKV má len jeden jediný záznam staršieho dáta. Napokon je potrebné vziať do úvahy aj podstatnú skutočnosť, že od spáchania skutku uplynulo 3 a pol roka.

Za týchto okolností však bolo potrebné sa vysporiadať s týmito skutočnosťami výrazne svedčiacich v prospech osoby obžalovaného a preto odvolací súd na základe odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a obžalovanému N. L. uložil podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, čo pri stanovenom zákonom rozpätí jeden až päť rokov je na spodnej hranici tohto rozpätia. Zároveň mu výkon takto uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, čo pri rozpätí stanovenom v § 50 ods.1 Tr. zák. jeden až päť rokov je pri dolnej polovici

tohto rozpätia. Skúšobná doba začína obžalovanému plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku a počas jej plynutia bude povinný viesť život riadneho občana, v opačnom prípade súd vysloví, že sa neosvedčil a trest vykoná.

Na strane druhej sa však odvolací stotožnil s odvolacími dôvodmi prokurátora ohľadne trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 18 mesiacov uložený súdom I. stupňa, ktorý považuje za neprimerane mierny a uložený v rozpore s kritériami uvedenými v § 34 Tr. zák.

V tomto smere je predovšetkým potrebné poukázať na pochybenie súdu I. stupňa, ktorý nepoužil ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák. aj pri tomto druhu trestu a to i napriek tomu, že toto ustanovenie výslovne uvádza, že sa aplikuje nielen pri výmere, ale aj pri druhu ukladaného trestu.

Z uvedeného teda vyplýva, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 3:1, v dôsledku čoho podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. sa horná hranica základnej trestnej sadzby uvedenej v § 61 ods. 2 Tr. zák. danej rozpätím 1 až 10 rokov znižuje o jednu tretinu na rozpätie 1 až 7 rokov.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosti uvádzané prokurátorom v podanom odvolaní, ktoré odôvodňujú uloženie vyššieho trestu zákazu činnosti, bez potreby tieto mechaniky opakovať s tým, že sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Odvolací súd na základe odvolania prokurátora podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti a obžalovanému N. L. uložil podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky, čo pri stanovenom zákonom rozpätí jeden až sedem rokov je v polovici tohto rozpätia. Po danú určenú dobu takto uložený trest zamedzí obžalovanému vykonávať zakázanú činnosť a ohrozovať účastníkov cestnej premávky.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V prvom rade tresty uložené takým spôsobom, ako ich uložil odvolací súd, zabezpečia ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V prípade akceptácie týchto druhov a výmer trestu, ako aj spôsobe výkonu sa bude obžalovaný nachádzať na slobode, žiť a pracovať, resp. tráviť svoj voľný čas.

V druhom rade uložené tresty odradia iných od páchania takéhoto druhu trestných činov. Odvolací súd k tomuto poznamenáva, že trestná činnosť, pre ktorú je obžalovaný stíhaný, je v súčasnej dobe mimoriadne rozšírená a to najmä v dôsledku enormného nárastu po celom území Slovenskej republiky. Uloženie trestov spôsobom, akým boli uložené odvolacím súdom, ostatných možných páchatelov odradí od súčasného trendu a nesprávneho a nezákonného spôsobu vedenia svojho života.

V treťom rade uložené tresty dostatočne vyjadrujú aj morálne odsúdenie osoby obžalovaného spoločnosťou. Je potrebné uviesť, že spoločnosť veľmi citlivo reaguje na totožnú či obdobnú trestnú činnosť páchanú v rámci práve takým spôsobom a najmä tresty uložený odvolacím súdom určite v spoločnosti vyvolá pozitívnu odozvu.

Okrem podmienok uvedených v § 34 ods. 1 Tr. zák. odvolací súd konštatuje, že uložené tresty korešpondujú s podmienkami uvedenými v § 34 ods. 4 Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri prihliadaní na spôsob spáchania trestného činu a najmä jeho následok, odvolací súd poukazuje najmä na tú skutočnosť, že obžalovaný spôsobil inému z nedbanlivosti ťažkú umu na zdraví a vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí.

Čo sa týka zavinenia a pohnútky zo strany obžalovaného, odvolací súd konštatuje, že u prvého trestného činu ide o vedomú nedbanlivosť podľa § 16 písm. a/ Tr. zák. a u druhého trestného činu ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Čo sa týka jeho osoby, pomerov a možnosti nápravy, treba podotknúť, že ide o páchatela, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný, v EKV má iba jeden starší záznam a žije bezúhonným spôsobom života.

Čo sa týka odvolacej námietky prokurátora ohľadne uvedeného nesprávneho roku spáchaného skutku, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ak obžalovaný učiní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a súd I. stupňa toto prijme s tým, že sa dokazovanie v rozsahu prehlásenia nevykoná, je povinný prevziať skutok do skutkovej vety rozsudku tak, ako je vymedzený v podanej obžalobe a nie je v žiadnom prípade oprávnený za takejto situácie v skutku robiť akékoľvek úpravy, zásahy alebo doplnenia (napr. R 36/2012, ZSP 26/2008).

Podľa rozhodnutia NS SR č. 36/2012-III. Zbierky rozhodnutí ak má súd pochybnosti o výsledkoch prípravného konania vo vzťahu k žalovanému skutku v rovine skutkovej alebo právnej, má procesný priestor na ich vyjadrenie vymedzený pri rozhodovaní o otázke, či vyhlásenie obžalovaného prijme. Následné skúmanie viny, resp. jej kvalifikačnej podoby vo vzťahu k dotknutému skutku by popieralo zmysel a obsah predchádzajúceho uznania viny obžalovaným a prijatia tomu zodpovedajúceho vyhlásenia súdom prvého stupňa.

Ak prokurátor chcel upravovať znenie skutkovej vety rozsudku súdu I. stupňa, mal zrejmú nesprávnosť v roku spáchania skutku opraviť pri prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní. Ak tak neučinil, mal ďalšiu možnosť po vyhlásení obžalovaného o jeho vine navrhnúť súdu I. stupňa, aby uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. neprijal uvedené vyhlásenie a následne umožniť vykonať opravu súdu I. stupňa pri vyhlásení rozsudku. Ak však nevyužil ani túto poslednú možnosť, po prijatí vyhlásenia obžalovaného už s poukazom na citované ustanovenia Trestného poriadku, ako aj citované rozhodnutia, nie je už možné v odvolacom konaní takto prijaté skutkové okolnosti vrátane dátume spáchaného skutku preskúmať a už vôbec naprávať.

To sú dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.